

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 36C/239/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111213106
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7111213106.6

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v právnej veci žalobcu: QBE Insurance (Europe) Limited, so sídlom Plantation Place, Fenchurch Street 30, EC 3M 3BD Londýn, Veľká Británia, konajúca prostredníctvom QBE Insurance (Europe) Limited, pobočky poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Štúrova 27, 042 80 Košice, IČO: 36 855 472, proti žalovaným: v 1. rade: L. S., E.. XX.X.XXXX, I. A. XX, D., v 2. rade: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, o zaplatenie 220,48 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 220,48 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 220,48 Eur od 12.5.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie voči žalovanému v 1. rade z a s t a v u j e .

Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 16,50 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaných k povinnosti zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 220,48 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od podania návrhu do zaplatenia a k náhrade trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 11.11.2010 došlo k poisťovej udalosti - poškodeniu čelného skla motorového vozidla značky Škoda Octavia, ev. č. D. XXX M., poisťovňa žalobcu OZA, s.r.o., Južná trieda 125, Košice. Na základe tejto poisťovej udalosti žalobca uhradil poisťovni z havarijného poistenia poistné plnenie vo výške 220,48 Eur. Poukázal na to, že za uvedenú škodu je zodpovedný žalovaný v 1. rade, majiteľ motorového vozidla Škoda Octavia, ev. č. D. XXX C., ktorý mal v čase poisťovej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (povinné zmluvné poistenie) u žalovaného v 2. rade. Žalobca poukázal na § 813 Občianskeho zákonníka.

Okresný súd Košice I vydal dňa 18.5.2011 platobný rozkaz, sp. zn. 36Ro/209/2011-26, ktorým uložil žalovaným v 1. a v 2. rade, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatili žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 220,48 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 12.5.2011 do zaplatenia a nahradili trovy konania vo výške 16,50 Eur s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov, alebo aby v tej istej lehote podali odpor na tomto súde.

Podľa § 174 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a predseda senátu nariadi pojednávanie.

Voči platobnému rozkazu podali včas odpor žalovaní v 1. a v 2. rade, platobný rozkaz sa tým zrušil a súd vo veci nariadil pojednávanie.

Žalovaný v 1. rade v podanom odpore uviedol, že je pravdou, že dňa 11.11.2010 bol účastníkom autonehody, pri ktorej došlo k poškodeniu čelného skla za ním idúceho vozidla. Uviedol, že po zastavení oboch vozidiel, škodovú udalosť zhodnotili a skutočnosť písomne zaznamenali na písomnom tlačive Správa o nehode. Uviedol, že dňa 16.11.2011 poisťovateľovi ako poistník poisťovne Wüstenrot, a.s. v Košiciach doručil oznámenie o poistnej udalosti. Uviedol, že poisťovňa k likvidácii nepristúpila a vo svojom oznámení uviedla, že nie je možné preukázať, že charakter vzniku škody zodpovedá deklaratórnemu priebehu a spôsobu ..., nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody na jeho vozidle a prevádzkou motorového vozidla poisteného ..., nemôže jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť vznik zodpovednosti za škodu. Dodal, že s uvedenou konštatáciou poisťovne zo dňa 29.12.2010 nesúhlasí a uviedol, že bolo preukázané, že dňa 11.11.2010 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu - k rozbitiu čelného skla za ním idúceho vozidla, bolo preukázané, že vozovka bola v tom čase opravovaná cestármi a v súvislosti s vykonanými opravami sa nachádzal na vozovke štrk, dodal, že to, čo uviedla poisťovňa vo svojom zamietavom stanovisku, že nemôže jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť vznik škody, je klauzula poisťovne na zbavenie sa zodpovednosti plnenia. Poukázal na to, že podľa čl. II poistnej zmluvy, poistnou udalosťou je dopravná nehoda, ktorá v tomto prípade bola na predpísanom tlačive riadne a včas zdokumentovaná. Poukázal na to, že má za to, že nie je aktívne legitimovanou osobou (správne pasívne legitimovanou osobou - poznámka súdu). Dodal, že so žalobcom nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu a mal za to, že uvedenú škodu si má žalobca vymáhať od žalovaného v 2. rade.

Žalovaný v 2. rade v podanom odpore uviedol, že má za to, že v danom prípade je potrebné poukázať na to, že poistený neporušil žiadnu povinnosť uloženú právnymi predpismi, a teda neexistuje ani základný predpoklad nároku žalobcu na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že žalobca v návrhu ani neuvádza z akého porušenia povinnosti mala škoda vzniknúť, neuvádza žiadne dôkazy, iba tvrdenia o tom, ako k poškodeniu skla došlo. Uviedol, že keďže zákon v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. požaduje preukázanie nároku poškodeného, je na poškodenom, aby preukázal naplnenie podmienok pre vznik objektívnej zodpovednosti žalobcu podľa § 427 Občianskeho zákonníka. Dodal, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla poisteného a škodou, vzniknutou na jeho motorovom vozidle. Dodal, že kauzálny nexus sa v právnej teórii chápe ako priama nadväznosť objektívnych (v reálnom čase a priestore existujúcich, t.j. nie iba možných, resp. vysoko pravdepodobných) javov, v rámci ktorej jeden jav, označený ako príčina, bezprostredne a priamo predchádzajúci následku, vyvolá neodvratne dlhý jav, t.j. následok. V rámci súboru javov existujúcich v čase a priestore, v ktorom škoda ako následok vzniká, je potrebné skúmať, či existuje jav, ktorý je v priamej vecnej súvislosti so vznikom následku, t.j. škody. Poukázal na to, že podobnú príčinnú súvislosť posúdil Ústavný súd SR v rozhodnutí ÚS 177/08. Dodal, že v prípade objektívnej zodpovednosti podľa § 427 OZ musí byť príčinou osobitná povaha prevádzky prevádzkovateľa a následkom vznik škody. V rámci znášania dôkazného bremena je žalobca povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom, nepostačujú pritom len tvrdenia svedkov, žalobcu, ba dokonca ani súhlasné tvrdenie žalobcu a poisteného o samotnej existencii kauzálneho nexu. Dodal, že v prípade predmetnej dopravnej nehody príčinnú súvislosť medzi príčinou a následkom nie je možné objektívne vyvodiť výlučne zo subjektívnych tvrdení svedkov o jej existencii. V prípade odmrštenej skalky od kolies vozidla si vodič vzhľadom na hmotnosť takto odmršteného predmetu nemôže byť vedomý toho, že spod jeho kolies odletela skalka, pretože túto skutočnosť vzhľadom na pomer hmotnosti vozidla vozidla a skalky nemôže zaregistrovať. Rovnako poškodený, ako i svedkovia v poškodenom aute mohli zaregistrovať až náraz skalky na čelné sklo a nemohli vidieť, že skalka bola odmrštená práve od motorového vozidla poisteného. Žalovaný v 2. rade v podanom odpore ďalej uviedol, že vzhľadom na uvedené nie je preukázané (a objektívne preukázateľné), že príčinou škody ako následku, je prevádzka poisteného motorového vozidla a preto nemôže byť dostatočne preukázaný ani kauzálny nexus. Uviedol, že má za to, že žalobca neunesol v danom prípade dôkazné bremeno a žiada, aby súd nárok žalobcu ako nepreukázaný zamietol. Zároveň poukázal na to, že v prípade, ak by súd došiel k záveru, že príčinná súvislosť je preukázaná, je návrh potrebné zamietnuť z dôvodu existencie liberáčnych dôvodov na strane poisteného. Pri zodpovednosti prevádzateľa upravuje § 428 OZ možnú liberáciu prevádzateľa nasledovne: Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Z uvedeného vyplýva, že prevádzkovateľ síce zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla (§ 427 OZ), však OZ v zmysle § 428 škody vyvolané osobitnou povahou tejto prevádzky rozdeľuje na:

1. škody bez možnosti liberácie - vždy, ak škoda bola spôsobená okolnosťami, majúcimi pôvod v prevádzke,

2. škody s možnosťou liberácie - škody, ktoré nemajú svoj pôvod v prevádzke motorového vozidla, sú však spôsobené v súvislosti s osobitnou prevádzkou motorového vozidla (§ 427 OZ), ak prevádzateľ preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré nemožno od neho požadovať.

Žalovaný v 2. rade poukázal na to, že okolnosti majúce povahu v prevádzke vozidla sú okolnosti vnútorné. Zásadne sa jedná o technický stav vozidla a jeho súčasti spojených s vozidlo, napr. zlyhanie bŕzd, motora, vady materiálu a pod. Ostatné okolnosti, t.j. okolnosti existujúce mimo samotného vozidla sú okolnosťami vonkajšími nesúvisiacimi s prevádzkou motorového vozidla, napr. konanie tretích osôb, resp. zvierat, prírodná katastrofa a iné vonkajšie okolnosti. V zásade sa teda prevádzateľ podľa vety druhej § 428 OZ môže zbaviť zodpovednosti za škodu, ktorá:

1. bola vyvolaná osobitnou vonkajšou povahou prevádzky motorového vozidla (§ 427 OZ),

2. avšak bola vyvolaná vonkajšími okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, ak

3. sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Uviedol, že bod 1 je splnený, ak by sa nad všetky povinnosti v konaní preukázalo, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla poisteného. Skalka ležiaca na vozovke je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za túto škodu. Tomuto nasvedčuje i to, že podľa oznámenia o poistnej udalosti poisteného, sa na ceste pracovalo, preto vodič objektívne ani nemal možnosť vyhnúť sa prípadným kameňom na ceste. Možnosť zabránenia vzniku škody vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať sa posudzuje objektívne, t.j. nevychádza sa zo subjektívnych možností konkrétneho vodiča. Práve naopak, vychádza sa z objektívne možnej starostlivosti, ktorú možno od ktoréhokoľvek vodiča očakávať v danej situácii. V danom prípade to znamená, či poistený vyvinul všetko objektívne možné úsilie, ktoré možno požadovať, aby zabránil vymršteniu skalky. Vzhľadom na splnutie kameňa s vozovkou, faktickú nemožnosť rozpoznať „prekážku“ na vozovke a zabrániť tomuto druhu nehôd, má žalovaný v 2. rade za to, že od prevádzateľa nebolo možno požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody a preto je zbavený zodpovednosti za škodu. Opačný výklad robí vodiča zodpovedným za púhu náhodu, čo je u hľadiska práva neprijateľné a i vzhľadom na historický výklad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nesprávne (rozhodnutie NS ČR Rv I 299/37). Dodal, že bolo by absurdne formalistické a nespravodlivé požadovať od vodiča, aby sústredil svoju pozornosť na každú, i najmenšiu skalku na ceste pri jej oprave a snažil sa jej vyhnúť, pretože je to objektívne nemožné. Vzhľadom na to je vodič (a s ním rovnako prevádzateľ) liberovaný zo zodpovednosti za škodu. Rovnako nespravodlivé je potom požadovať od poisťovne v zmysle z. č. 381/2011 Z.z. zaplatenie náhrady škody, pri ktorej sa škodca zbavil zodpovednosti. Poisťovňa v takomto prípade nie je povinná škodu nahradiť, nakoľko je daná zodpovednosť poisteného. Záver o tom, že neexistencia liberačných dôvodov sa spája s uznaním poisteného, že škodu na motorovom vozidle žalobcu spôsobil svojim konaním, by bol mylný preto, lebo dôvody liberácie chápe § 428 veta druhá OZ ako dôvody objektívne, teda nezávislé na vôli zodpovednostného subjektu. Súhlasným prejavom vôle nemožno založiť ani zodpovednosť, nakoľko ide o zodpovednosť objektívnu, teda o zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie ako psychický vzťah škodu ku škode a jej následkom. Poukázal zároveň na to, že prejavom vôle zodpovednostného subjektu nemožno vylúčiť liberáciu škodcu podľa § 428 veta druhá OZ. Žalovaný v 2. rade zároveň namietal aj priznanie úrokov z omeškania s poukazom na § 4 ods. 2 písm. b/, § 11 ods. 5 písm. a/ a b/, § 11 ods. 6, 7 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a dodal, že úrok z omeškania má charakter sankcie za to, že dlh nebol splnený riadne a včas a je vlastne zmenou obsahu záväzku. Dodal, že omeškanie vo vzťahu k žalovanému je potrebné posudzovať osobitne podľa § 5 ods. 7 zákona 381/2001 Z.z. s prihliadnutím na splnosť záväzku poisťovne uhradiť poistné plnenie určenú podľa § 5 ods. 6 citovaného zákona. Dodal, že keďže poisťovňa splnila povinnosť v trojmesačnej lehote oznámiť, že odmieta plnenie a odôvodniť toto rozhodnutie, nie je povinná poškodenému uhradiť úroky z omeškania, a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, ktorým je 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poistiteľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Dodal, že vzhľadom na to, že nie je možné priznať úrok z omeškania skôr, než sa pohľadávka stane splatnou, a v zmysle § 11 ods. 6 citovaného zákona, veta za spojku „alebo“ sa pohľadávka žalobcu voči žalovanému stane splatnou až po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, priznalo by sa žalobcovi príslušenstvo pohľadávky, ktoré ešte nevzniklo. Až keby žalovaný neuhradil žalobcovi istinu do 3 dní po právoplatnosti rozhodnutia o povinnosti uhradiť istinu, dostal by sa štvrtý deň do omeškania a žalobca

by mohol žiadať úrok z omeškania osobitným návrhom. Pre úplnosť žalovaný v 2. rade dodal, že v prípade odmietnutia poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia nie je možné v zmysle zákona poistiteľovi určiť iný dátum splatnosti poistného plnenia, než posledný deň lehoty na plnenie určený v rozhodnutí súdov. Jedinou v zákone uvedenou alternatívou je určenie splatnosti do 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. V prípade takého výkladu by nemala zmysel druhá časť ustanovenia § 11 ods. 6 citovaného zákona, pretože by nebola potrebná a splatnosť poistného plnenia by sa vždy odvíjala od ukončenia likvidácie poistnej udalosti, bez ohľadu na jej výsledok. To by zároveň spravilo nepotrebnou osobitnú úpravu splatnosti poistného plnenia v zákone o povinnom zmluvnom poistení, pretože by postačila úprava uvedená v § 795 ods. 3 OZ, ktorá má rovnaký obsah ako prvá časť súvetia uvedeného v § 11 ods. 6 citovaného zákona.

K podaným odporom zo strany žalovaných sa vyjadril žalobca písomným podaním zo dňa 4.7.2011, v ktorom uviedol, že má za to, že odpor podaný zo strany žalovaného v 1. rade a skutočnosti, ktoré v ňom uvádza žalovaný v 1. rade smerujú skôr voči žalovanému v 2. rade, ktorý odmietol za neho plniť riadne zdokumentovanej poistnej udalosti aj napriek tomu, že si žalovaný v 1. rade ako poistený u žalovaného v 2. rade splnil všetky náležitosti (účastníci škodovej udalosti spísali záznam, škoda bola riadne nahlásená). Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v 1. rade je v tomto spore aktívne legitimovaný (správne pasívne legitimovaný - pozn. súdu) ako vodič i ako prevádzkovateľ motorového vozidla. K skutočnostiam uvádzaným žalovaným v 2. rade v podanom odpore žalobca uviedol, že z postupu oboch účastníkov dopravnej nehody je úplne zrejmé ako došlo k poškodeniu čelného skla poisteného žalobcu. Účastníci škodovej udalosti v správe o nehode pre Wüstenrot, tak aj v oznámení poistnej udalosti týkajúcej sa motorového vozidla pre QBE zhodne uviedli, ako došlo k škodovej udalosti, pričom žalovaný v 1. rade svojim podpisom potvrdil, že je zodpovedný za vznik škodovej udalosti. Dodal, že podľa žalobcu kauzálny nexus je jednoznačne preukázaný tým, že účastníci dopravnej nehody zhodne tvrdia, že keďže na vozovke, ktorá bola v čase ich nehody opravovaná cestármi a v súvislosti s vykonávanými opravami sa na nej nachádzal štrk, v dôsledku vymrštenia kameňa spod kolies motorového vozidla žalovaného v 1. rade došlo k prasknutiu čelného skla na motorovom vozidle poistenca žalobcu. Následne vodiči vozidlá zastavili, situáciu skontrolovali a zdokumentovali. Dodal, že je toho názoru, že práve vzhľadom na to, že bolo evidentné, že sa na ceste pracuje, že ju cestári opravujú a nachádza sa na jej štrk, bolo možné škodu zabrániť spomalením motorového vozidla a prispôbením rýchlosti, pozornosti vodiča a spôsobu jazdy takejto situácie a stavu na vozovke. Práve tá okolnosť, že vozovka bola opravovaná, t.j. že sa tam pracovalo so štrkom, vylučuje názor žalovaného v 2. rade, t.j. „ že iný výklad, ako popisuje v odpore, by robil vodiča zodpovedným za púhu náhodu“, a teda v tomto prípade je neaktuálny, „historický výklad k zákonu č. 162/1998 ř. z. popisovaný rozhodnutím NS ČR Rv I 299/37“. Žalobca uviedol, že nesúhlasí s výkladom žalovaného v 2. rade týkajúcim sa úrokov z omeškania. Žalobca poukázal na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a má za to, že si uplatnil úroky z omeškania v súlade s právnou úpravou.

Na pojednávanie vytyčené na deň 2.12.2014 sa nedostavil žalovaný v 2. rade, ktorý písomným podaním zo dňa 1.12.2014 ospravedlnil svoju neúčast' a zároveň prejavil súhlas s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd preto prejednal vec v neprítomnosti žalovaného v 2. rade; pričom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonaného dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie prednesom žalobcu, výsluchom žalovaného v 1. rade, oboznámením s návrhom na začatie konania, s listinnými dôkazmi pripojenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Z poistnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako poisťovňou a spoločnosťou OZA, s.r.o., so sídlom Južná trieda 125, Košice, IČO: 36 674 761 ako poisteným súd zistil, že medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená poistná zmluva č. 2-857-005635 v zmysle § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bolo poistenie motorových a prípojných vozidiel, ich časti a príslušenstva tvoriacich ich základnú a povinnú výbavu a jednalo sa aj o poistenie motorového vozidla Škoda Octavia Elegance 2.0 TDI, ev. č. D. XXX M., zmluva bola uzatvorená dňa 14.9.2007 a predmetné motorové vozidlo bolo poistené so začiatkom poistenia dňa 24.6.2009.

Z listinného dôkazu doloženého žalobcom súd zistil, že žalobca v prospech poisteného - spoločnosť OZA, s.r.o. poukázal poistné plnenie vo výške 220,48 Eur.

Z oznámia o poistnej udalosti zo dňa 22.11.2010 súd zistil, že poistený žalobcu nahlásil poistnú udalosť, ku ktorej došlo dňa 11.11.2010.

Listom zo dňa 20.12.2010 si žalobca u žalovaného v 2. rade uplatnil regresný návrh vo výške 220,48 Eur.

V stanovisku ku škodovej udalosti č. 7106904409, ktoré zaslal žalovaný v 2. rade žalobcovi, žalovaný v 2. rade žalobcovi oznamuje, že nie je možné preukázať, že charakter vzniku škody zodpovedá deklarovanému priebehu a spôsobu uvedenom v poistnej udalosti a teda v zmysle § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody na vozidle žalobcu a prevádzkou motorového vozidla poisteného. V zmysle skutkového stavu a priebehu vzniku škody, poistený žalovaného prihladnuc ku všetkým okolnostiam, nemôže jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť vznik zodpovednosti za škodu, ako aj škodu samú, v danom čase na danom mieste. Z uvedeného dôvodu žalovaný v 2. rade nie je oprávnený vysporiadať náhradu škody.

Listom zo dňa 14.2.2011 oznámil žalobca žalovanému v 2. rade, že stanovisko o nepriznaní regresného nároku žalovaného v 2. rade považuje za neodôvodnené.

Listom zo dňa 7.3.2011 žalovaný v 2. rade žalobcovi opätovne zaslal stanovisko voči zamietnutiu škodovej udalosti č. 71069904409, v ktorom žalovaný v 2. rade skonštatoval, že po ukončení šetrenia na základe vyhodnotenia všetkých dokladov v spisovom materiáli, že ich poistený nezodpovedá za vzniknutú škodu, poistený, resp. vodič si počas prevádzky vozidla v danom čase na danom mieste nemôže byť vedomý odskočenia predmetu od vedeného motorového vozidla, teda nie je možné preukázať, že predmetom (kameň), resp. predmety (kamene), ktoré poškodili čelné sklo na motorovom vozidle, boli odmrštené prevádzkou motorového vozidla poisteného. Uviedol, že ani súhlasné vyhlásenie poisteného a poškodeného, že ku škodovej udalosti došlo tak, ako je uvedené v oznámeniach o poistnej udalosti, preto nepreukazuje, že škoda vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla poisteného v udanom čase na uvedenom mieste.

Žalobca vzal návrh na začatie konania voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil. Vo svojom prednese ďalej žalobca poukázal na návrh na začatie konania, poukázal na to, že voči žalovanému v 2. rade si uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorá na neho prešla v súlade s § 813 Občianskeho zákonníka vo výške 220,48 Eur.

Žalovaný v 1. rade uviedol, že je si vedomý toho, že dňa 11.11.2010 spôsobil škodu, resp. že došlo k poistnej udalosti, a to tak, že od kolies jeho motorového vozidla odletel kameň a následne došlo k poškodeniu za ním idúceho motorového vozidla, došlo k poškodeniu čelného skla. Dodal, že následne potom bol zastavený za ním idúcim motorovým vozidlom, ktoré ho predbehlo a po zastavení motorových vozidiel videl na čelnom skle, že došlo k jeho poškodeniu. Následne bola účastníkmi dopravnej nehody spísaná správa o dopravnej nehode. Dodal, že on túto skutočnosť oznámil v lehote stanovenej zákonom svojej poisťovni, t.j. žalovanému v 2. rade. Poukázal na to, že to, že zo strany žalovaného v 2. rade nedošlo k preplateniu regresného nároku, a on za uvedené nenesie zodpovednosť. Dodal, že on si voči žalovanému v 2. rade splnil povinnosti vyplývajúce mu z uzavretej poistnej zmluvy.

Predmetnom tohto konania je náhrada škody, resp. regresného nároku.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením vecí.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a predpisov, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Z prevedeného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetom žaloby je uplatnená náhrada škody, ktorá vznikla na motorovom vozidle značky Škoda Octavia, ev. č. D. XXX M., poisťovca žalobcu pri poistnej udalosti dňa 11.11.2010 prevádzkou motorového vozidla žalovaného v 1. rade Škoda Octavia, ev. č. D. XXX C., ktorého majiteľom je žalovaný v 1. rade, a ktorý mal u žalovaného v 2. rade poistenú zodpovednosť na škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. K poškodeniu čelného skla na motorovom vozidle poisťovca žalobcu došlo tak, že dňa 11.11.2010 spod kolies motorového vozidla žalovaného v 1. rade došlo k vymršteniu kameňa, resp. kameňov, čím došlo k poškodeniu čelného skla na motorovom vozidle poisťovca žalobcu. Ďalej mal súd v konaní za preukázané, že poistenec žalobcu si uplatnil nárok na náhradu škody u žalobcu, a ktorý na základe poistnej udalosti uhradil poistenému z havarijného poistenia poistné plnenie vo výške 220,48 Eur, ktorá suma predstavuje cenu realizovanej opravy čelného skla.

Podľa § 813 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

V ustanovení § 813 Občianskeho zákonníka, je upravený prechod práva na náhradu škody, ktorá bola spôsobená poistnou udalosťou, na poistiteľa priamo zo zákona (zákonná cesia). Ide o vlastne o regresné (postihové) právo poistiteľa. K prechodu práva poisteného na náhradu škody, ktorému vzniklo proti inému subjektu, ktorý zodpovedá za takto spôsobenú škodu, dochádza bez prejavu vôle účastníkov. Prechod sa týka len práv na náhradu, a je obmedzený výškou sumy (poistného plnenia), ktorú vyplatil poistiteľ poistenému.

Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v zmysle citovaného § 813 Občianskeho zákonníka prešlo na žalobcu ako poistiteľa právo na náhradu škody spôsobenú dňa 11.11.2010 vo výške 220,48 Eur voči žalovanému v 2. rade ako poisťovní žalovaného v 1. rade, ktorý škodu na motorovom vozidle poisťovca žalobcu spôsobil, a u ktorého mal žalovaný v 1. rade uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - povinné zmluvné poistenie. V zmysle uvedeného má žalobca právo na náhradu škody spôsobenú poistnou udalosťou, a to do výšky plnenia, ktoré žalobca svojmu poistenému poskytol, t.j. do výšky 220,48 Eur.

Žalovaný v 2. rade sa bránil tým, že má za to, že žalovaný v 1. rade ako jeho poistený za škodu nezodpovedá, resp. že v danom prípade nebolo preukázané, aby žalovaný v 1. rade ako jeho poistený porušil povinnosť uloženú mu právnymi predpismi, a teda mal za to, že neexistuje ani základný predpoklad nároku žalobcu na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v 2. rade ďalej poukázal na to, že má za to, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla poisteného a škodou vzniknutou na jeho motorovom vozidle. Poukázal na § 427 Občianskeho zákonníka a mal za to, že žalobca v danom prípade neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Mal za to, že nepostačujú tu pritom tvrdenia svedkov, ba dokonca ani súhlasné tvrdenia žalobcu a poisteného o samotnej existencii kauzálneho nexu. Ďalej uviedol, že ak by súd došiel k záveru, že príčinná súvislosť je preukázaná, navrhol žalobu zamietnuť z dôvody existencie liberačných dôvodov na strane poisteného s poukazom na § 428 OZ.

Ku námietkam žalovaného v 2. rade súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/100/2013 zo dňa 20.11.2013, ktorý v obdobnom prípade žaloby o náhrady škody sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke dopravného prostriedku, ktorý právny

názor súdu je v súlade so zásadami vyplývajúci z ustanovenia § 427 ods. 1 v spojení s § 428, 442 a 563 OZ a z ustálenej rozhodovacej praxe súdov a v posudzovanej veci nebol dôvod sa od týchto zásad odchýliť. Podľa odvolacieho súdu tohto rozhodnutia povaha prevádzky spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku, ktorému nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie, ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s pravidlami cestnej premávky. V súdnej praxi je už ustálený názor, podľa ktorého po pojmom stret prevádzok treba rozumieť nielen tzv. priamy stret prevádzok dvoch alebo viacerých prevádzkovateľov dopravných prostriedkov, ale tiež aj vzájomné škodné pôsobenie dvoch prevádzok na seba (tzv. nepriamy stret), pri ktorom síce nedochádza k zrážke dvoch alebo viacerých dopravných prostriedkov, ale prevádzkou jedného dopravného prostriedku sa nepriamo ovplyvní prevádzka druhého dopravného prostriedku, v dôsledku čoho dôjde k jeho poškodeniu (k uvedenému porovnaj najvyššieho súdu SR, značky CPJ 10/1983, publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí s č. 3/1983). Odvolací súd v tomto tiež uviedol: „Žalobca podanou žalobou uplatnil priamy nárok proti žalovanej, poisťovateľovi (podľa § 16 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov), z titulu náhrady škody spôsobenej na jeho motorovom vozidle poškodením čelného skla vozidla, a ku ktorej došlo počas jazdy vozidiel odmrštením kameňa spod kolies motorového vozidla značky Škoda Octavia, ev. č. SXXX.0. Za túto škodu zodpovedá (objektívne) poistený, prevádzateľ motorového vozidla a žalovaná ako poisťovateľ je povinná za (zodpovedného) poisteného plniť, keďže u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu, preto súd prvého stupňa po preukázaní zákonných predpokladov zodpovednosti poisteného za vzniknutú škodu a výšku škody (ktorá nebola v konaní sporná) spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, správne rozhodol, pokiaľ žalobe ako dôvodnej vyhovel.“ Súd stotožňujúc sa s vyššie uvedeným právnym názorom Krajského súdu námietky žalovaného v 2. rade z tohto dôvodu neprihliadol.

Súd vyhodnotil vykonané dokazovanie v súlade s § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že žaloba žalobcu voči žalovanému v 2. rade je v celom rozsahu dôvodná.

Na žalobcu v súlade s § 813 Občianskeho zákonníka prešlo právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou z jeho poisteného, t.j. poškodeného ako na poisťiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu žalobca ako poisťiteľ poskytol, t.j. do výšky žalovanej sumy. Žalobca v súlade s § 813 OZ si uplatnil toto právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou u žalovaného v 2. rade ako poisťovne zodpovednostného subjektu, t.j. žalovaného v 1. rade, ktorý spôsobil škodu na motorovom vozidle poisteného žalobcu tak, že spod kolies jeho motorového vozidla došlo k vymršteniu, resp. odmršteniu kameňa, čo spôsobilo poškodenie čelného skla motorového vozidla poisteného žalobcu, za túto škodu zodpovedá objektívne poistený prevádzateľ motorového vozidla a žalovaný v 2. rade ako poisťovateľ žalovaného v 1. rade, t.j. zodpovednostného subjektu je povinný za zodpovedného poisteného plniť, keďže žalovaný v 1. rade ako zodpovednostný subjekt si uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca si uplatnil taktiež aj nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy, a to odo dňa podania návrhu, t.j. 12.5.2011 do zaplatenia. Pretože žalovaný v 2. rade do dnešného dňa žalovanú čiastku žalobcovi nezaplatil, dostal sa so súdom priznanou výškou do omeškania tak, ako to žiadal žalobca, aj keď má

súd za to, že žalovaný v 2. rade sa dostal do omeškania so žalovanou sumou skôr poukazujúc na § 563 OZ, preto súd zaviazal žalovaného v 2. rade aj k povinnosti zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania tak, ako je uvedené v výrokovej časti tohto rozsudku. V danom prípade mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo vyššej percentuálnej výške ako žiadal, nakoľko dňa 12.5.2011 výška úroku z omeškania činila 9,25 %. K námietkam žalovaného v 2. rade k priznaniu úroku z omeškania súd uvádza, že v danom prípade právna argumentácia žalovaného v 2. rade sa nevzťahuje na daný prípad, v danom prípade žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 s poukazom na § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vzhľadom na nepochybný dispozičný úkon žalobcu, ktorým vzal návrh na začatie konania voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu späť skôr, ako sa začalo pojednávanie, súd preto v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takémuto účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takomto prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd o trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, ktoré si uplatnil v súlade s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. a tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur, a ktorých výšku je povinný zaplatiť žalovaný v 2. rade žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z.z.).